

Republica Moldova
Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

09 aprilie 2013

mun. Chișinău

Colegiul lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Nicolae Gordilă,

Judecători – Ghenadie Nicolaev, Tatiana Răducanu, Tatiana Vieru și Nicolae Clima,
judecând în ședință publică recursul ordinar împotriva sentinței Judecătoriei
Rîșcani, mun. Chișinău din 02 iulie 2010 și deciziei Colegiului penal al Curții de
Apel Chișinău din 03 mai 2012, declarat de către inculpatul

Albu Constantin Semion, *născut la 19 iunie 1956,*
originar din r-l Strășeni, domiciliat în mun. Chișinău, str.
Albișoara 76/5, ap. 44

Termenul de examinare a recursului:

05 februarie 2013 - 09 aprilie 2013.

Procedura de citare a fost îndeplinită.

Sau prezentat:

Procurorul Sergiu Crijanovschi, care a solicitat respingerea recursului.

Avocatul Ion Gumeniuc și inculpatul Constantin Albu, care au solicitat
admiterea recursului în sensul declarat.

Asupra recursului în cauză în baza actelor din dosar, Colegiul lărgit al Curții
Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 09 iunie 2006, Albu C.S. a fost condamnat în baza art. 328 alin. (1) Cod penal, la 1 an închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe un termen de 3 ani, iar în temeiul art. 60 Cod penal, a fost încetat procesul penal în legătură cu expirarea termenului de prescripție de atragere la răspundere penală.

2. Potrivit sentinței, Albu C.S., exercitînd funcția de anchetator superior pentru cazuri excepționale în Serviciul cercetări al infracțiunilor în sfera economică al Direcției anchetă Penală a MAI și fiind persoană cu funcție de răspundere, a săvîrșit exces de putere. La 08 mai 1997 Procuratura Generală a pornit procesul penal nr. 97010856 în baza art. 122 alin. (2) Cod penal (red. 24 martie 1961), în privința conducătorului Concernului financiar-industrial „Intercapital” S.A., Caras Vasile. În cadrul acestui proces penal Caras V. a fost pus sub învinuire pentru săvîrșirea mai multor infracțiuni, inclusiv a infracțiunii, prevăzute de art. 123¹ Cod penal (red. 1961), adică sustragerea în proporții deosebit de mari din avutul proprietarului. În scopul asigurării acțiunilor civile și recuperării daunelor materiale cauzate părților

vătămate prin acțiunile ilegale ale lui Caras V. și prin activitatea ilicită a CFI „Intercapital” condus de acesta, și care erau cercetate în cadrul procesului penal menționat, la 20 mai 1997 organul de anchetă preliminară al Inspectoratului de poliție al mun. Chișinău a sechestrat bunurile materiale ale firmei „Unda”, deoarece patrimoniul ultimei anterior a fost transmis în fondul statutar al CFI „Intercapital”. Ulterior, Albu C.S., care efectua ancheta preliminară pe dosarul menționat, nu a luat măsuri pentru asigurarea acțiunilor civile și recuperarea daunelor materiale cauzate părților vătămate din contul firmei „Unda” în conformitate cu art. 155 Cod de procedură penală (red. 1961).

Astfel, Albu C.S., săvârșind acțiuni care nu erau de competența lui, a discreditat autoritatea publică, pe care o reprezenta și a pus organele de stat abilitate în situație de imposibilitate să repare prejudiciile materiale cauzate prin acțiunile ilegale ale lui Caras V. părților vătămate, foștilor deponenți ai CFI „Intercapital”, în mărime totală de 973.840 lei și 345.239 dolari SUA, prin ce Albu C.S., a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice.

Totodată, în septembrie 1999, Albu C.S. a dat indicație colaboratorilor Inspectoratului de poliție al mun. Chișinău să-l escorteze pe Caras V. din Izolatorul de detenție preventivă al IP mun. Chișinău, unde el se deținea în stare de arest preventiv, la sediul firmei „Unda”, situat pe str. Pietrăriei 1, mun. Chișinău, cu acordarea posibilității de a înstrăina de sine stătător, fără careva restricții, patrimoniul CFI „Intercapital”. Astfel, în perioada octombrie-decembrie 1999, în baza permisiunii ilegale a anchetatorului Albu C.S., Caras V., fiind escortat sistematic la sediul firmei „Unda”, a înstrăinat patrimoniul CFI „Intercapital” persoanelor neidentificate de către organul de urmărire penală. Astfel, Albu C.S., a cauzat daune părților vătămate, foștilor deponenți ai CFI „Intercapital” în mărime totală de 973.840 lei și 345.239 dolari SUA, ce constituie proporții considerabile, soldate cu urmări grave.

3. Inculpatul Albu C.S., a contestat cu apel sentința, solicitând, casarea acesteia și pronunțarea unei hotărâri de achitare.

4. Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău a examinat apelul declarat în ordine de recurs și prin decizia din 17 octombrie 2006, recursul declarat a fost admis din alte motive, casată sentința și dispusă rejudecarea cauzei de către instanța de fond, fiind necesară administrarea de probe suplimentare.

5. Inculpatul a contestat cu recurs în anulare decizia, solicitând, casarea acesteia și dispunerea rejudecării în instanța de apel, în alt complet de judecată a cauzei în ordine de apel.

6. Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 22 octombrie 2008, s-a decis inadmisibilitatea recursului în anulare declarat, din motivul că nu îndeplinește cerințele legale de conținut și este vădit neîntemeiat.

7. Prin sentința Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 02 iulie 2010, Albu C.S. a fost condamnat în baza art. 328 alin. (1) Cod penal, la 2 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și de a exercita activitate pe un termen de 1 an, iar în temeiul art. 60 Cod penal, a fost încetat procesul penal în legătură cu expirarea termenului de prescripție de atragere la răspundere penală.

8. Procurorul, a contestat sentința cu apel, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care Albu C.S. să fie condamnat în baza art. 328 alin. (3) lit. d) Cod penal, la 7 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În susținerea apelului, procurorul a invocat faptul, că instanța de fond, în urma examinării cumulului de probe prezentate de către partea acuzării, neîntemeiat a recalificat acțiunile inculpatului din prevederile art. 328 alin. (3) lit. d) Cod penal în cele ale art. 328 alin. (1) Cod penal.

8.1. Inculpatul Albu C.S., la fel a contestat cu apel sentința, solicitând, casarea acesteia și pronunțarea unei hotărâri de achitare, invocând că nu recunoaște vina, nu a comis infracțiunea incriminată lui și nu au fost prezentate careva probe ce ar demonstra vinovăția lui.

9. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 februarie 2011, apelurile declarate au fost respinse ca nefondate, cu menținerea hotărârii contestate fără modificări.

10. Procurorul a contestat cu recurs ordinar decizia, solicitând casarea acesteia cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel, într-un alt complet de judecată.

10.1. Inculpatul la fel a declarat recurs ordinar, solicitând casarea hotărârilor nominalizate, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei sentințe de achitare, pe motivul lipsei componentei de infracțiune.

11. Prin decizia Colegiului lărgit al Curții Supreme de Justiție din 13 decembrie 2011, au fost admise recursurile ordinare declarate, casată decizia instanței de apel și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță, în alt complet de judecată.

Instanța de recurs, examinând recursul prin prisma motivelor invocate a constatat că instanța de apel a comis următoarele erori de drept:

- prevederile legale referitor la schimbarea completului de judecată au fost încălcate de către instanța de apel, ce au atras nulitatea actului procedural;

- instanța de apel în decizia sa nu a descris fondul apelului declarat de procuror, iar în privința apelului inculpatului a descris numai câteva fraze generale;

- instanța de apel în decizia adoptată nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor indicate în apelul inculpatului, și anume că învinuirea nu este concretă (nu s-a stabilit timpul săvârșirii infracțiunii, adică perioada realizării bunurilor materiale sechestrate, denumirea și valoarea lor, mărimea daunei, bunurile

înstrăinate de către V. Caras, S. Mocreac și V. Zemiliancova), și calificarea a acțiunilor inculpatului este incorectă.

12. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 mai 2012, a fost respins apelul procurorului ca inadmisibil, iar apelul inculpatului admis, casată sentința în partea stabilirii pedepsei și în temeiul art. 60 Cod penal, a fost dispusă încetarea procesului penal în legătură cu expirarea termenului de prescripție de atragere la răspundere penală a lui Albu C.S. pe art. 328 alin. (1) Cod penal.

În motivarea soluției adoptate instanța de apel a constatat că, instanța de fond nu era în drept să-1 condamne pe Albu C.S. în baza art. 328 alin. (3) lit. d) Cod penal, la solicitarea procurorului (f.d. 56-60 v. IV), respectiv, în cazul dat nici instanța de apel nu poate să admită apelul procurorului prin care se solicită condamnarea inculpatului pe art. 328 alin. (3) lit. d) Cod penal, deoarece ar crea o situație mai gravă pentru persoana care a declarat apel, din care considerente, s-a respins apelul procurorului.

Instanța de apel a conchis că acțiunile inculpatului conțin elementele constitutive ale componenței de infracțiune, prevăzute de art. 328 alin. (1) Cod penal, săvârșirea, de către o persoană cu funcție de răspundere, a unor acțiuni, care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, ce au cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice și intereselor ocrotite prin lege a persoanelor fizice.

Întru demonstrarea nevinovăției sale inculpatul și apărătorul său s-au referit la declarațiile martorilor V. Pruteanu, O. Sologub și R. Ojog, pe care instanța de apel le-a considerat neîntemeiate, și care nu pot fi puse la baza unei hotărâri de achitare, deoarece se combat cu totalitatea de probe sus menționate, mai mult ca atât, ele nu demonstrează cu certitudine nevinovăția inculpatului, iar nerecunoașterea vinei de comitere a infracțiunii încriminate, instanța a considerat-o drept o metodă de eschivare de la răspundere penală.

Totodată, instanța de apel a constatat oportun de a admite parțial apelul inculpatului în partea stabilirii pedepsei, ținând cont de faptul că infracțiunea prevăzută de art. 328 alin. (1) Cod penal, este o infracțiune mai puțin gravă, iar termenul de prescripție de tragere la răspundere penală pentru asemenea infracțiune este de 5 ani, care a expirat, deci, a intervenit prescripția tragerii la răspundere penală a inculpatului pe acest articol, iar potrivit prevederilor art. 60 Cod penal și art. art. 275 pct. 4), 332 Cod de procedură penală, procesul penal urmează a fi încetat.

13. Împotriva deciziei a declarat recurs ordinar inculpatul Albu C.S., care a solicitat casarea hotărârilor judecătorești, cu dispunerea achitării acestuia, invocând că instanța de apel nu s-a expus asupra următoarelor motive invocate de inculpat:

- procurorul a anexat la dosar multiple documente (v. I, f.d. 11-37, 86-88, 133, 135, 154-155, 168-69, 173-178, 181, 184, 188-200) din altă cauză penală, în lipsa ordonanței și proceselor verbale de ridicare, de examinare a acestora și fără a se expune asupra importanței acestora pentru cauza penală;

- instanțele de judecată au ignorat scrisoarea nr. 11/1745, DAP a MAI prin care se comunică instanței că, ordonanța de sechestrul asupra bunurilor materiale a fost anulată, iar sechestrul a fost ridicat;

- la 16.05.2002 și la 31.05.2004 au fost pornite dosare penale privind învinuirea lui V. Zemiliancova în realizarea bunurilor peste 200.000 dolari SUA. Pe aceste cauze inculpatul a fost audiat în calitate de martor. În consecință, organul de urmărire penală, nedispunând de informația pe aceste dosare penale, a incriminat același prejudiciu pe unele și aceleași fapte și inculpatului, fiind acuzat de exces de putere în propria cauză;

- ilegalitatea ordonanței de anulare a rezoluției privind neînceperea urmăririi penale din 18.02.2004;

- circumstanțele indicate în primul epizod în ordonanța de punere sub învinuire este în contradicție cu partea descriptivă a sentinței;

- instanța nu a luat în considerație că scrisoarea din numele inculpatului către Comisariatul General de poliție al mun. Chișinău, în baza căreia V. Caras era scos din Izolatorul Detenție Preventivă, a fost scrisă în timpul când acesta era internat în spital, iar semnătura, conform raporturilor de expertiză grafologică nr.1827 și nr.236 nu aparține lui;

- ordonanța de punere sub învinuire nu este concretă, în ea nu sunt indicate bunurile înstrăinate de către V. Caras, valoarea lor, prețul la care ele au fost realizate, mărimea daunei;

- atât ordonanța de punere sub învinuire, cât și sentința de condamnare sunt bazate pe probe neveridice și contradictorii;

- la etapa urmăririi penale au fost comise erori procesuale, inculpatul fiind menținut în calitate de bănuț mai mult de 3 luni.

14. Verificând legalitatea și temeinicia hotărârilor recurate prin prisma cazurilor de casare invocate în recurs, Colegiul lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că recursul declarat de inculpat urmează a fi respins pentru considerentele ce succed:

Inculpatul a invocat în recursul declarat ca temei de casare prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 12) Cod de procedură penală, în redacția legii nr. 264 din 28.07.2006.

Instanța de recurs menționează, că art. 427 are aliniate și subpuncte, care concret stabilesc temeiurile pentru declararea recursului. Recurentul în recursul declarat în partea descriptivă a indicat alin. (1) pct. 6) al articolului menționat, adică

„hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau dispozitivul hotărârii redactate nu corespunde cu dispozitivul pronunțat după deliberare. Astfel, acest punct conține 5 temeuri care pot fi invocate în recurs, însă recurentul nu a concretizat care din aceste temeuri le pune la baza cererii înaintate și prin ce se confirmă aceste temeuri.

Instanța de apel, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, a examinat complet și obiectiv probele administrate la dosar, și anume: declarațiile martorilor Samofalov N.A., Furdui I.E., Ciuntu I.M., Nica N., Babalău I.V., Caras N., Caras V., Ciumac M., Gore P., Pruteanu V., Sologub O., Ojog R., precum și materialele cauzei: decizia Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 22.11.2002 (f.d. 11, v. I), ordonanța de reținere a dosarului pentru efectuarea urmăririi penale (f.d. 15, v. I), raport de expertiză nr. AA 002780/1466 din 18.10.2004 (f.d. 111-112, v. I), proces verbal de ridicare din 18.06.2004 (f.d. 115, v. I), procesul-verbal de examinare a registrului de evidență a persoanelor deținute în IDP a CGP din 21.06.2004 (f.d. 116-118, v. I), scrisoarea adresată de Albu C.S. către șeful izolatorului (f.d. 140, v. I), certificat de concediu medical (f.d. 153, v. I), verificându-le sub aspectul pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, fapt ce face ca concluziile despre încadrarea acțiunilor lui Albu C.S. în baza art. 328 alin. (1) Cod penal, să fie juste și întemeiate.

Colegiul reține că, instanța de apel întemeiat a respins ca inadmisibil apelul procurorului, motivând că prin sentința Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 09 iunie 2006 (f.d. 328-331 v. II) Albu C.S. a fost condamnat în baza art. 328 alin. (1) Cod penal, la 1 an închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe un termen de 3 ani. În conformitate cu art. 60 Cod penal a fost încetat procesul penal în legătură cu expirarea termenului de prescripție de atragere la răspundere penală.

Sentința în cauză a fost atacată cu recurs doar de către inculpat (f.d. 332-334 v. II), dar nu și de acuzatorul de stat.

Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 octombrie 2006 recursul inculpatului a fost admis, iar sentința casată cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță, în alt complet de judecată (f.d. 349-356 v. II).

Astfel, potrivit prevederilor art. 410 alin. (1) Cod de procedură penală instanța de apel, soluționând cauza după rejudecare, nu era în drept să creeze o situație mai gravă pentru persoana care a declarat apel.

Rezumînd cele menționate mai sus, Colegiul penal constată legală și întemeiată concluzia instanței de apel referitor la faptul că, instanța de fond prin sentința din 02 iulie 2010 (f.d. 81-84 v. IV), nu era în drept să-1 condamne pe Albu C.S. în baza art. 328 alin. (3) lit. d) Cod penal, la solicitarea procurorului (f.d. 56-60 v. IV), respectiv, în cazul dat nici instanța de apel nu poate să admită apelul procurorului, deoarece ar crea o situație mai gravă pentru persoana care a declarat apel, adică pentru inculpatul Albu C.S.

Deasemenea, verificînd probatoriul administrat în cauză prin prisma apărărilor formulate de inculpat, Colegiul constată ca neîntemeiate apărările inculpatului, în sensul că nu se face vinovat de comiterea infracțiunii imputate.

Colegiul apreciază, așa cum de altfel în mod corect au reținut și cele două instanțe, că sunt întrunite condițiile necesare pentru angajarea răspunderii penale a inculpatului sub aspectul comiterii infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (1) Cod penal - săvîrșirea, de către o persoană cu funcție de răspundere, a unor acțiuni, care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, ce au cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice și intereselor ocrotite prin lege a persoanelor fizice.

Iar invocarea de inculpat întru demonstrarea nevinovăției sale a declarațiilor martorilor V. Pruteanu, O. Sologub și R. Ojog, instanța de apel corect le-a considerat ca fiind neîntemeiate, și care nu pot fi puse la baza unei hotărîri de achitare, deoarece sunt combătute de totalitatea de probe administrate pe caz, mai mult ca atît, ele nu demonstrează cu certitudine nevinovăția inculpatului.

Nerecunoașterea vinei de comitere a infracțiunii încriminate, în opinia instanței de apel corect este considerată drept o metodă de eschivare de la răspundere penală.

Colegiul lărgit constată întemeiată și concluzia instanței de apel, privind admiterea parțială a apelului inculpatului în partea stabilirii pedepsei, ținînd cont de faptul că infracțiunea prevăzută de art. 328 alin. (1) Cod penal este o infracțiune mai puțin gravă, iar termenul de prescripție de tragere la răspundere penală pentru asemenea infracțiune este de 5 ani, care a expirat, deci, a intervenit prescripția tragerii la răspundere penală a inculpatului Albu C.S. pe art. 328 alin. (1) Cod penal, iar potrivit prevederilor art. 60 Cod penal și art. 275 pct. 4), 332 Cod de procedură penală, procesul penal urmează a fi încetat.

În opinia instanței de recurs nu și-au găsit confirmare argumentele invocate de recurent, din următoarele considerente :

In privința argumentelor invocate de recurent privind erorile procedurale efectuate:

- de anexare la dosar a documentelor din altă cauză penală, în lipsa ordonanței și proceselor verbale de ridicare, de examinare a acestora și fără a se expune asupra importanței acestora pentru cauza penală;

- de incriminare inculpatului a aceleași prejudicii și fapte ca și în dosarul penal privind învinuirea lui V. Zemiliancova privind realizarea bunurilor de peste 200.000 dolari SUA;

- de ilegalitate a ordonanței de anulare a rezoluției privind neînceperea urmăririi penale din 18.02.2004;

- circumstanțele indicate în primul epizod în ordonanța de punere sub învinuire este în contradicție cu partea descriptivă a sentinței;

- ordonanța de punere sub învinuire nu este concretă, în ea nu sunt indicate bunurile înstrăinate de către V. Caras, valoarea lor, prețul la care ele au fost realizate, mărimea daunei;

- menținerea inculpatului în calitate de bănuț mai mult de 3 luni.

Colegiul consideră, că ilegalitatea acțiunilor organelor de urmărire penală în conformitate cu prevederile art. 251 alin. (4) Cod de procedură penală, atrage nulitatea actului dacă a fost invocată în cursul efectuării acțiunii – când partea este prezentă, sau la terminarea urmăririi penale – când partea ia cunoștință de materialele dosarului, sau în instanța de judecată – când partea a fost absentă la efectuarea acțiunii procesuale, precum și în cazul în care proba este prezentată nemijlocit în instanță. Din materialele cauzei nu rezultă că inculpatul, fiind jurist și asistat de avocat, ar fi avut careva obiecții asupra acțiunilor organului de urmărire penală la etapa respectivă. Invocarea nulității actului procedural la etapa examinării recursului, contravine prevederilor art. 251 Cod de procedură penală.

În privința argumentelor privind aprecierea eronată a probelor de către instanțele judecătorești:

- scrisoarea nr. 11/1745, DAP a MAI prin care se comunică instanței că, ordonanța de sechestru asupra bunurilor materiale a fost anulată, iar sechestru a fost ridicat;

- scrisoarea din numele inculpatului către Comisariatul General de poliție al mun. Chișinău, în baza căreia V. Caras era scos din Izolatorul Detenție Preventivă, a fost scrisă în timpul când acesta era internat în spital, iar semnătura, conform raporturilor de expertiză grafologică nr.1827 și nr.236 nu aparține lui;

- atât ordonanța de punere sub învinuire, cât și sentința de condamnare sunt bazate pe probe neveridice și contradictorii;

Colegiul atenționează că conținutul probelor au fost expuse în sensul în care au fost declarate și careva abateri nu sunt constatate, iar aprecierea probelor ține de examinarea cauzei în fapt și în drept fie în instanța de fond, fie în instanța de apel, și dezacordul unei părți în acest sens nu echivalează cu o eroare ce ar da temei de

casare a unei hotărâri de condamnare sau de achitare. Astfel, temeiul inculpatului, privind modul de apreciere a probelor, nu se încadrează în cele prevăzute de alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală.

Pentru a constitui caz de casare, eroarea de drept trebuie să fie gravă, adică, pe de o parte, să fi influențat asupra soluției cauzei, iar pe de altă parte să fie vădită, neîndoielnică. Eroarea gravă de drept nu privește dreptul de apreciere a probelor, ci discordanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o susține, ceea ce nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului declarat numai în limitele motivelor de casare prevăzute la alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală.

Astfel, Colegiul constată că temeiul invocat de recurent art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală nu este incident la examinarea recursului declarat.

Nici cazul de casare prevăzut în art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, adică, hotărârile instanței de apel puteau fi supuse recursului în cazul când faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită, nu este prezent în situația examinată.

Astfel, Colegiul constată că motivul invocat de recurent nu este aplicabil din punct de vedere al prezenței erori de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel, deoarece instanța de judecată nu a făcut o altă încadrare juridică a faptelor comise de către Albu C.S., dar corect a luat în considerație precum că, prin admiterea apelului procurorului în care se solicita condamnarea inculpatului pe art. 328 alin. (3) lit. d) Cod penal, instanța de apel ar fi creat o situație mai gravă pentru persoana care a declarat apel.

Deși în opinia Colegiului lărgit, probele administrate în cauză dovedesc în mod cert, că modul în care a acționat inculpatul Albu C.S. în funcția deținută duce la concluzia că în cauză ar fi întrunite elementele constitutive prevăzute în art. 328 alin. (3) lit. d) Cod penal.

De menționat este și faptul că, argumentele aduse în recurs au fost invocate și în cererea de apel, la care instanța de apel deja a dat un răspuns motivat, corect concluzionând că instanța de fond a adoptat o hotărâre legală, întemeiată și motivată referitor la constatarea faptei și încadrarea ei juridică, iar temeiurile invocate de acesta în cererea de apel, nu și-au găsit confirmare.

Față de considerentele ce preced, Colegiul lărgit al Curții Supreme de Justiție conchide că argumentele invocate de către inculpat în recurs sunt neîntemeiate, fapt ce determină concluzia de respingere a recursului ca inadmisibil, cu menținerea hotărârilor contestate.

15. Reieșind din motivele expuse, în temeiul art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul lărgit

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibil, recursul ordinar împotriva sentinței Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 02 iulie 2010 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 mai 2012, declarat de către inculpatul **Albu Constantin Semion**, în cauza penală în privința acestuia, cu menținerea hotărârilor contestate.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la 30 aprilie 2013, ora 09.50.

Președinte	(semnătură)	Nicolae Gordilă
Judecători	(semnătură)	Ghenadie Nicolaev
	(semnătură)	Tatiana Răducanu
	(semnătură)	Tatiana Vieru
	(semnătură)	Nicolae Clima

**Copia corespunde originalului
Judecător:**

Nicolae Gordilă

Opinie separată

în cauza penală Albu Constantin Simion

art. 328 alin. (1) Cod penal

Subsemnații judecători Nicolae Gordilă și Nicolae Clima, aplicând prevederile art. 340 alin. (3) Cod de procedură penală, ne expunem dezacordul în privința soluției adoptate la 09 aprilie 2013 de către Colegiul lărgit al Curții Supreme de Justiție, în cauza penală – Albu Constantin Semion, art. 328 alin. (1) Cod penal, prin care a fost respins recursul ordinar declarat de ultimul împotriva Deciziei Curții de Apel Chișinău din 05 mai 2012 și sentința Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 02 iulie 2010.

În fapt, conform ordonanței din 19 noiembrie 2004 (f.d. 201 v.1) Albu C.S. a fost pus sub învinuire pentru faptul, că exercitând funcția de anchetator penal, persoană cu funcție de răspundere, pe cauza penală nr. 97010856, pornită la 08 mai 1997 de Procuratura Generală în privința conducătorului CFJ "Intercapital" SA Caras Vasile pe faptele prevăzute de art. art. 122 alin. (2) Cod penal (red. an. 1961), 123¹ Cod penal (red. an. 1961), nu a luat măsuri întru asigurarea acțiunilor civile și recuperarea daunelor materiale părților vătămate din conturile bunurilor firmei „Unda”, în conformitate cu prevederile art. 155 Cod de procedură penală (red. an. 1961).

Tot odată, depășind în mod vădit limitele drepturilor anchetatorului penal acordate de Cod de procedură penală, în redacția Legii din 24.03.1961, a permis învinuitului Caras Vasile să înstrăineze patrimoniul CFJ "Intercapital" SA, format din bunurile firmei „Unda”. În acest scop, în luna septembrie 1999 Albu C.S. a dat indicație colaboratorilor inspectoratului de poliție mun. Chișinău să-l escorteze pe învinuitul Caras V. din Izolatorul de detenție preventivă al IP mun. Chișinău, unde el se deținea în stare de arest preventiv, în baza încheierii Judecătoriei Centru, la sediul firmei „Unda”, str. Pietrarilor 1, mun. Chișinău și să-i acorde acolo posibilitate să înstrăineze de sine stătător, fără careva restricții, patrimoniul CFJ "Intercapital" SA.

În așa mod, în perioada de timp octombrie-decembrie 1999, în baza permisiunii ilegale a anchetatorului Albu C.S., învinuitul Caras V., fiind escortat la sediul firmei nominalizate, a înstrăinat patrimoniul CFJ "Intercapital" SA, persoanelor neidentificate de către organul de urmărire penală.

Astfel, Albu C.S., săvârșind în calitate de persoane în funcție de răspundere acțiuni care nu erau de competența lui, a discreditat autoritatea publică, pe care o reprezenta și a pus organele de stat abilitate în situație de imposibilitate să repare în prezent prejudiciile materiale părților vătămate în mărime de 9.733.840 lei și

345.239 dolari SUA, prin ce a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice.

Astfel, Albu C.S. a săvârșit exces de putere, adică infracțiune prevăzută de art. 328 alin. (1) Cod penal.

La etapa examinării cauzei penale în fond, procurorul la 19 mai 2009 (f.d. 195 v.3), a modificat învinuirea, în sensul agravării, încriminându-i lui Albu C.S. săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (3) lit. a) Cod penal, semn calificativ „soldate cu urmări grave”.

Tot odată, procurorul a modificat învinuirea, incluzând în conținutul ordonanței circumstanțe noi, cum ar fi:

Descrierea conținutului art. 155 Cod de procedură penală (red. an. 1961),

Emiterea unei ordonanțe de anulare a sechestrului, aplicat încă la 20 mai 1997, prin altă ordonanță a organului de urmărire penală, emiterea de către Albu C.S. a unui mandat de sechestru din 18 noiembrie 1999 și întocmirea unui proces-verbal de sechestru, aplicat asupra bunurilor CFJ "Intercapital" SA, și alte completări, care în ansamblu diferă de ordonanța de punere sub învinuire din 19 noiembrie 2004.

Conform sentinței Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 02 iulie 2010, Albu C.S. a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin.(1) Cod penal, cu stabilirea pedepsei de 2 luni închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și de a exercita activitate pe un termen de 1 an.

În conformitate cu prevederile art. 60 Cod penal, procesul penal în cauza dată se încetează în legătură cu expirarea termenului de prescripție.

Nefiind de acord cu hotărârile adoptate, atât procurorul, cât și inculpatul Albu C.S. au declarat apel, primul pe faptul menținerii calificării în baza art. 328 alin. (1) Cod penal, al doilea pe faptul vinovăției și încadrării juridice.

Prin Decizia Curții de Apel Chișinău din 22 februarie 2012 se resping ambele apeluri, iar la 13 decembrie 2011 Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție admite ambele recursuri și dispune rejudecare în instanța de apel în alt complet de judecată.

La 03 mai 2012 Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău respinge apelul procurorului, admite în parte apelul inculpatului, casează sentința Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 02 iulie 2010 în partea stabilirii pedepsei cu încetarea procesului penal conform art. 60 Cod penal – intervenirea termenului de prescripție de atragere la răspundere penală.

Recurs ordinar procurorul nu a înaintat, fiind înaintat recurs de către inculpat, în care critică temeinicia hotărârilor primei instanțe și a instanței de apel.

În recurs Albu C.S. invocă ca temei pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, care prevede erori în sensul nepronunțării asupra tuturor motivelor invocate în apel, sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază

soluția, ori motivarea situației contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar sau dispozitivul hotărârii redactate nu corespunde cu dispozitivul pronunțat după deliberare.

Recurentul a mai invocat și faptul neaprecierii de către organul de urmărire penală a daunei cauzate prin infracțiune, că împotriva altei persoane, care ocupă funcția de director al CFJ "Intercapital" SA a fost pornită urmărirea penală au fost înstrăinate bunuri materiale de pe teritoriul firmei „Unda”, că rezoluția de neîncepere a urmăririi penale din 20 ianuarie 2004 a fost ilegal anulată la 18 februarie 2004, că sentința este bazată pe presupuneri, că a fost menținut în calitate de bănuit mai mult de 3 luni, termen prevăzut de art. 63 Cod de procedură penală.

Analizând argumentele invocate am propus admiterea recursului, casarea Deciziei Curții de Apel Chișinău din 03 mai 2012 cu trimiterea cauzei în aceeași instanță la rejudecare, din următoarele considerente:

Sentința de condamnare (f.d.82 v.4) din 02 iulie 2010 în privința lui Albu C.S., este argumentată în sensul săvârșirii de către inculpat a infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (1) Cod penal, conform semnelor calificative – săvârșirea de către o persoană în funcție de răspundere a unor acțiuni, care depășește în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, care au cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice și intereselor ocrotite de lege a persoanelor fizice (f.d. 84 verso).

Cît privește calificativul agravant „soldate cu urmări grave” în redacția ordonanței procurorului din 19. Mai 2009 (f.d. 125 v.3), instanța de fond nu l-a acceptat așa cum nu a acceptat și completările făcute în aceeași ordonanță.

De fapt instanța de fond la prima vedere a descris fapta săvârșită de Albu C.S., în varianta ordonanței de punere sub învinuire din 19 noiembrie 2004 (f.d. 201 v.1) și rechizitoriului din 29 noiembrie 2004.

Însă din sentință rezultă că Albu C.S. a fost condamnat pentru faptul că, „... la 20 mai 1997 organul de anchetă preliminară al Inspectoratului de poliție al mun. Chișinău a sechestrat, în conformitate cu prevederile Cod de procedură penală, bunurile materiale ale firmei „Unda”, deoarece patrimoniul ultimei anterior a fost transmis în fondul statutar al CFJ "Intercapital" SA. Ulterior, anchetatorul penal superior pentru cazuri excepționale al DAP a MAI Albu C.S., care efectua ancheta preliminară pe dosarul penal nr. 97010856, n-a luat măsuri pentru asigurarea acțiunilor civile și recuperarea daunelor materiale cauzate părților vătămate din contul firmei „Unda” în conformitate cu art. 155 Cod de procedură penală (în red. an. 1061).

Astfel, Albu C.S. – persoană cu funcție de răspundere a săvârșit acțiuni care nu erau de competența lui, a discreditat autoritatea publică, pe care o reprezintă și a pus organele de stat abilitate în situație de imposibilitate să repare în prezent

prejudiciile materiale cauzate prin acțiunile ilegale ale lui Caras V. părților vătămate, foștilor deponenți ai CFJ "Intercapital" SA în mărime totală de 973.840 lei și 345.239 dolari SUA, prin ce el, Albu C.S. a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice.

În atare situație instanța de fond nu a descris partea a doua a învinuirii, care în viziunea noastră și constituie exces de putere și anume: „Tot odată, depășind în mod vădit limitele drepturilor anchetatorului penal acordate de Cod de procedură penală, în redacția Legii din 24.03.1961, a permis învinuitului Caras Vasile să înstrăineze patrimoniul CFJ "Intercapital" SA, format din bunurile firmei „Unda”. În acest scop, în luna septembrie 1999 Albu C.S. a dat indicație colaboratorilor inspectoratului de poliție mun. Chișinău să-l escorteze pe învinuitul Caras V. din Izolatorul de detenție preventivă al IP mun. Chișinău, unde el se deținea în stare de arest preventiv, în baza încheierii Judecătoriei Centru, la sediul firmei „Unda”, str. Pietrarilor 1, mun. Chișinău și să-i acorde acolo posibilitate să înstrăineze de sine stătător, fără careva restricții, patrimoniul CFJ "Intercapital" SA”.

În așa mod, în perioada de timp octombrie-decembrie 1999, în baza permisiunii ilegale a anchetatorului Albu C.S., învinuitul Caras V., fiind escortat la sediul firmei nominalizate, a înstrăinat patrimoniul CFJ "Intercapital" SA, persoanelor neidentificate de către organul de urmărire penală.

Astfel, Albu C.S., săvârșind în calitate de persoane în funcție de răspundere acțiuni care nu erau de competența lui, a discreditat autoritatea publică, pe care o reprezenta și a pus organele de stat abilitate în situație de imposibilitate să repare în prezent prejudiciile materiale părților vătămate în mărime de 9.733.840 lei și 345.239 dolari SUA, prin ce a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice (f.d. 201 v.1 – ordonanța de punere sub învinuire și f.d. 215-216 v.1 – rechizitoriul).

Rezumând conținutul părții descriptive a sentinței din 02 iulie 2010, rezultă că el, ca anchetator a admis niște inacțiuni în sensul că „nu a luat măsuri pentru asigurarea acțiunilor civile și recuperarea daunelor materiale părții vătămate din contul firmei „Unda”, în conformitate cu prevederile art. 155 Cod de procedură penală (în red. an. 1961), pe când latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (1) Cod penal, adică excesul de putere sau depășirea atribuțiilor de serviciu poate fi săvârșită numai pe calea acțiunii, spre deosebire de abuz (art. 327 CPP) – pe calea acțiunii sau inacțiunii, pentru neglijență în serviciu – art. 329 Cod penal – se exprimă în neîndeplinirea sau îndeplinirea necorespunzătoare a obligațiilor de serviciu ca rezultat al unei atitudini neglijente sau neconștiințioase față de ele, dacă aceasta a cauzat daune în proporții mari intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice.

Astfel, instanța de fond urma să constate și să aprecieze dacă acțiunile sau inacțiunile lui Albu C.S. constituie infracțiune și care anume: exces de putere sau depășirea atribuțiilor de serviciu, abuz de putere sau de serviciu, sau neglijență în serviciu și dacă învinuirea adusă lui este concretă deoarece art. 328 Cod penal este o normă de blanchetă. În situația în care persoana este pusă sub învinuire pentru exces sau depășirea atribuțiilor de serviciu, urmează a fi concretizate, care norme legale, în care se descriu atribuțiile de serviciu a persoanei cu funcție de răspundere au fost depășite și prin ce se manifestă.

Instanța de apel a susținut sentința în felul în care a fost întocmită și argumentată. Reîncadrarea acțiunilor inculpatului Albu C.S. în baza unui altui articol al Codului penal în procedura recursului ordinar nu este posibil pe motiv că argumentarea a fost făcută prin prisma săvârșirii excesului de putere.

Însuși inculpatul Albu C.S. a semnalat discrepanța între descrierea faptei și încadrarea juridică, fiind lăsat fără apreciere acest argument.

În apel, inculpatul a invocat și alte argumente care la fel nu au primit răspunsul cuvenit. Din considerentele enunțate am considerat poziția colegilor ca greșită, pentru care fapt am optat pentru casarea Deciziei Curții de Apel Chișinău și trimiterea cauzei la o nouă rejudecare întru repararea erorilor de drept descrise mai sus.

Judecătorii

Nicolae Gordilă

Nicolae Clima

Republica Moldova
Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE
DISPOZITIV

09 aprilie 2013

mun. Chișinău

Colegiul lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Nicolae Gordilă,

Judecători – Ghenadie Nicolaev, Tatiana Răducanu, Tatiana Vieru și Nicolae Clima,
judecând în ședință publică recursul ordinar împotriva sentinței Judecătoriei
Rîșcani, mun. Chișinău din 02 iulie 2010 și deciziei Colegiului penal al Curții de
Apel Chișinău din 03 mai 2012, declarat de către inculpatul

Albu Constantin Semion, născut la 19 iunie 1956,
originar din r-l Strășeni, domiciliat în mun. Chișinău, str.
Albișoara 76/5, ap. 44

Termenul de examinare a recursului:

05 februarie 2013 - 09 aprilie 2013.

În conformitate cu prevederile art. 434 - 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură
penală, Colegiul lărgit,

D E C I D E:

Respinge, ca inadmisibil, recursul ordinar împotriva sentinței Judecătoriei
Rîșcani, mun. Chișinău din 02 iulie 2010 și deciziei Colegiului penal al Curții de
Apel Chișinău din 03 mai 2012, declarat de către inculpatul **Albu Constantin
Semion**, în cauza penală în privința acestuia, cu menținerea hotărârilor contestate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată se va pronunța la 30 aprilie 2013, ora 09.50.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Ghenadie Nicolaev

Tatiana Răducanu

Tatiana Vieru

Nicolae Clima

